

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24001/2023
09.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Весне Мاستиловић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Милутиновић, адвокат из ..., против туженог ... „ББ“ ВВ ПР из ..., чији је пуномоћник Никола Пецовски, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1799/22 од 17.03.2023. године, у седници одржаној 09.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1799/22 од 17.03.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1799/22 од 17.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 1799/22 од 17.03.2023. године усвојена је жалба тужиоца и пресуда Основног суда у Сомбору П 459/20 од 15.09.2022. године, преиначена, тако што је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 151.200,00 динара са законском затезном каматом од 27.10.2017. године до исплате, као и износ од 62.241,56 динара на име трошкова поступка (став први изреке). Обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 43.648,00 динара (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји потреба новог тумачења права. Ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретного спора везаног за обавезу туженог да тужиоцу исплати накнаду из члана 623. Закона о облигационим односима, поводом извршеног посла из уговора о делу из члана 600. Закона о облигационим односима. (израда пројекта вертикално –хоризонталног транспортера за подизање ... са ...).

Тужени у ревизији није пружио доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Разлози ревизије се делом односе и на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити. Ревизијом се указује на повреду поступка из члана 374. став 1. и 374. став 2. тачка 10. ЗПП. Међутим, посебна ревизија је искључиво резервисана за питања материјалног права па је потребно да се у ревизији јасно наведе правно питање чије се разматрање предлаже и образложи потреба његовог разматрања у смислу испуњења услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП, што у конкретном случају није учињено. Такође, посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање). Из наведеног разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена. .

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостпеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба – предлог за извршење поднет је 01.11.2017. године. Првостепена пресуда је од 15.09.2022. године, другостепена пресуда је од 17.03.2023. године, а вредност предмета спора је 151.20,000 динара.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којој вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП. Преиначење првостепене преуде не утиче на дозвољеност ревизије, јер се у споровима мале вредности не примењује члан 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**